

Zamieranie grusz – niebezpieczna choroba

Zamieranie gruszy to jedna z najgroźniejszych chorób gruszy, której sprawcą jest organizm mykoplazmopodobny. Po namnożeniu się patogenu w wiązkach przewodzących, ulega zahamowaniu przewodzenie wody i składników pokarmowych. W okresach wysokich temperatur i suszy drzewa mogą gwałtownie więdnąć i zamierać. Porażone grusze rosną dużo słabiej niż zdrowe i gorzej plonują.

Zamieranie grusz to choroba, która może przybierać dwie formy – gwałtowną i powolną. Gwałtowna forma choroby występuje najczęściej w okresach długotrwałych warunków stresowych (susza i wysokie temperatury). Wtedy drzewka zamierają w przeciągu kilku tygodni, a nawet kilku dni. Powolna forma choroby przebiega łagodnie w dłuższym czasie. Objawia się stopniowym osłabieniem wzrostu, łuszczeniem się kory na pniu oraz zamieraniem korzeni, co powoduje zahamowanie wzrostu drzew. Liście porażonego drzewa są małe, początkowo o jasnozielonym zabarwieniu, które z upływem okresu wegetacyjnego czerwienieją i przedwcześnie opadają.

Zamieranie grusz to choroba przenoszona głównie przez zakażony podczas szczepienia materiał szkółkarski, może też być przenoszona przez szkodniki gruszy – miodówkę żółtą i plamistą.

Walka z tą chorobą ogranicza się do wycięcia porażonych drzew i usunięcia ich z sadu. Należy zwalczać miodówkę środkami ochrony zgodnie z aktualnym programem ochrony roślin. Inną metodą ograniczenia występowania choroby jest uprawa grusz na podkładkach tolerancyjnych na zamieranie gruszy – takich jak *Pyrus betulaefolia* i niektóre typy *Pyrus communis*. W Polsce wybór takich podkładek jest ograniczony, prace hodowlane prowadzone są tylko w niektórych ośrodkach badawczych na świecie. Sadownik, który zdecyduje się na założenie nowego sadu powinien kupić drzewka zdrowe, odwirusowane oraz sadzić w odpowiedniej odległości od drzew starych, na których może wystąpić choroba. Odmiana „Bonkreta Williamsa” jest jedną najbardziej wrażliwych odmian na tą chorobę.

Mateusz Surowiec